

твърдѣ малки сръдства за живѣяние, не ми стигаха, а пакъ азъ колкото пари имахъ при себе си почнаха да се свършватъ. Освѣнъ това тукъ не бѣхъ твърдѣ доволенъ, защото Чѣхия ми се виждаше много отдалечена отъ България и отъ ония вѣстанически вълнения, съ каквито бѣше разбърканъ умътъ ми. Какво да правя?

Рѣшихъ се да се завърна пакъ въ Виена, и че тамъ ще имамъ по-голѣма възможность, да се рѣша на нѣщо по сходно съ моитѣ стрѣмления. А особено бѣхъ слушалъ, че свѣщенника Раевски на р.ската капела въ Виена билъ много добъръ и милостивъ чловѣкъ. Слѣдователно съ него ще мога да сполуча да свърша нѣкоя работа, за да ида въ Русия да продължа наукитѣ си.

Върнахъ се пакъ въ Виена. Главната ми работа бѣше, да ида да се ява при Раевски. Но прѣди всичко започнахъ да мисля: какъ и съ каква прѣпорѣжка, да искамъ да ме прати въ Русия за наука? Да искамъ такава прѣпорѣжка отъ виенскитѣ Българи, виждаше ми е нѣкакъ не цѣлсходно. Но какво, рѣшихъ накрая да се прѣдставя съ гимназиялното си свидѣтелство, което бѣше много добро. Отивамъ прочее при Раевски, прѣдставямъ му, между другитѣ ми учтиви молби, гимназиялното свидѣтелство, написано съ много добъръ успѣхъ и отлично повѣдение. И пакъ го замолихъ, ако намѣрва за добръ да ми съдѣйствува, да ида въ Русия за да слѣдвамъ въ нѣкое училище. Той прие свидѣтелството ми, разглѣда го и при това обърна се къмъ мене много любезенъ и ми каза: атестатътъ ми билъ прѣвъзходенъ, и че желанието ми било много добро, и че той желае твърдѣ много да ми помогне въ това отношение. И започна да ми прѣдставлява, че за мене, който съмъ свикнатъ въ тѣзи южни страни, ще ми бжде много неудобно въ Русия, дѣто климата е много остра и незнамъ що други работи. Но че той е, каза, много добръ съ сръбскій Патриархъ въ *Карловецъ* (Срѣмъ) и ще ме прѣпорѣча добръ при него да ми отпусне стипен-